

[Wilhelm.]

ningsordenen og har derfor ikke kunnet give sit besyv med i den betænkning og indstilling, der ligger, og jeg vil derfor gerne knytte et par kommentarer til denne sag.

Vi vil stemme for ophævelsen af hr. Glistrups immunitet, som vi også gjorde ved en tidligere lejlighed, vi havde til det. Men vi vil gerne samtidig endnu en gang pointere, at det ikke betyder, at vi er enige i det, som flertallet skriver, at dette ikke skulle være en politisk sag. Naturligvis er det en politisk sag.

Vi mener i øvrigt, at næsten alle retssager i dette land er politiske sager. De typer af overtrædelser, man er i stand til at begå, kan ikke løsrives fra politiske forhold, fra klassemæssige forhold osv. Men denne sag er såmænd ikke engang, som flertallet skriver i sin indstilling, en ganske normal retssag. Den er selvfølgelig også ganske unormal.

Millionæren med nultrækprocenten er en provokation, og det er en politisk provokation, fordi han ikke følger den del af spillets regler, der siger, at den slags går man stille med. Det var det, der var hr. Glistrups væsentligste forbrydelse. Han kom derved til at gennemhulle de borgerlige partiers og for den sags skyld også socialdemokratiets fraser om såkaldt retfærdig økonomisk lovgivning. Derfor er det ham, man nu retsforfølger, for han er farlig for systemet. Men samtidig er det værd at lægge mærke til, at man ikke retsforfølger alle de andre velstillede i dette samfund, alle dem, der før hr. Glistrup og samtidig med hr. Glistrup og fortsat efter hr. Glistrup udnytter præcis de samme huller i de samme love til det yderste. Det er også værd at lægge mærke til, at under hele denne lange retssag er der ikke gjort skygge af forsøg på at bremse de omgælsesmuligheder eller stoppe de smuthuller, der findes i den økonomiske lovgivning og i skatte-lovgivningen.

Det er kun få dage siden, vi endnu en gang kunne trække frem, at efter 9 års skænderi og forsøg på at stable oplysninger på bordet, så har vi endnu den situation, at – ikke en millionær, men et foretagende, der omsætter for milliarder, er skattefrit i dette land. Man kan stadig væk ikke få at vide, hvordan det harmonerer med selskabslovens § 12. Det undersøges endnu. Man var ikke så hurtig i disse sager, som man er med den provokerende millionær, der begyndte at få fernissen til at krakelere.

Fiktive posteringer, har man sagt. Det er vel stort set kommet til, siden vi behandlede denne sag sidst. Jeg har haft lejlighed til – som hr. Maisted var inde på – at stille et spørgsmål om skattemyndighedernes behandling af de mange selvangivelser, der er sendt ind fra de såkaldte Glistrupselskaber, hvor man udtrykkelig har skrevet, hvad man efter loven skulle betale i skat, men så har tilføjet: men hvis disse posteringer er fiktive, så skal vi selvfølgelig ikke betale noget. Her har skattemyndighederne valgt – for at få en lille smule sammenhæng med den argumentation, der fremføres af statens advokat i retssagen – at sige: o.k., så fastholder vi også i denne henseende, at det er fiktivt, og vi forhindrer så at sige de selskaber i at betale den skat, de selv opgav de skulle betale.

Fiktive posteringer bruger man i denne ene sag, og vi har svært ved at se, at de er mere eller mindre fiktive end alle mulige andre posteringer. Jeg tror nok, eksemplet med B & W og Hamlet, som hr. Maisted nævnte, er lånt fra os ved en tidligere lejlighed, men det gælder jo ikke alene det nævnte regnskab. De årsregnskaber, der ryger ind i disse dage og uger, er jo ikke andet end fiktive posteringer, det allerreste af det. Men man har opfundet begrebet til denne ene sag. Også det viser, at den ikke bare er politisk – selvfølgelig er den politisk – men den er også unormal, denne sag.

Der blev sagt af hr. Maisted, at det, at sagen er rejst mod en politisk modstander, var tilstrækkelig begrundelse for VS til at stemme for ophævelse af immuniteten. Det er nu aldrig den begrundelse, vi selv har givet. Vi har taget afstand fra dette slør, man lægger hen over det hele ved at sige: det er en ganske normal sag – det er ikke nogen ganske normal sag – og ved at sige, at det ikke er nogen politisk sag – det er selvfølgelig en politisk sag – men vi har samtidig begrundet, hvorfor vi deltager i beslutningen om at ophæve immuniteten.

Vi har lige så lidt sympati for hr. Glistrups forretningsmetoder som for det system, der til-lader dem. Og vi har ingen illusioner om det retssystem, der skal tage stilling til hans sag. Men når man retsforfølger ham nu, så er det, fordi han er blevet for besværlig for systemet, fordi han tydeligt demonstrerer, hvordan systemet kan udnyttes. Der er mange andre, der gør det, og vi ville slå os selv på munden, hvis vi ikke var med til at ophæve hr. Glistrups immunitet, for i virkeligheden har vi jo gang på